

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 349

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 25 Μαρτίου 1929

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

Η ΚΕ. ΜΑΡΤΙΟΥ

καθ' ἣν ἐνοτάξομεν τὴν πη-
λεγγενεσίαν τῆς Ἑλλάδος,
ἡ μεγαλυτέρα τῶν ἐθνικῶν
μας ἐορτῶν, εἴναι ἡ ἀπόδο-
σις τῆς 29 Μαρτίου 1453,
καθ' ἣν ὑπεδουλώθη σύμπαν,
τότε τὸ ἐλληνικὸν εἶνος διὰ
τῆς πτώσεως τῆς Βασιλείδος
τῶν πόλεων, τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως εἰς χεῖρας τοῦ
μεγάλου Σουλτάνου τῶν
Τούρκων, Μωάμεθ τοῦ Β',
τοῦ κατ' ἐξοχὴν ἐπικληθέν-
τος Κατακτητοῦ. διότι πᾶν
τεὸς οἱ πρὸ αὐτοῦ προπάτο-
ρες τοῦ Σουλτάνου ἀπὸ τοῦ
Ὀσμάν καὶ τοῦ πατρὸς καὶ
τοῦ πάππου τοῦτοῦ Ὀρχάν
καὶ Ἐρτογρούλ, ἦσαν, ὡς εἰς
μετὰ τὸν ἄλλον, κατακτηταὶ
τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους,
τοῦ ἐξαπλωθέντος ἀπὸ τῆς
Περσείας μέχρι τῶν ἀκτῶν
τῆς Ἀδριατικῆς, καὶ ἀπὸ
τῶν βορείων ἀκτῶν τῆς Μιχ-
ρόνης ὠχλάσεως μέχρι τῆς Αἰ-
γύπτου καὶ τέρων ἀκόμη με-
χοι τοῦ σημερινοῦ Ἀλγερί-
ου. Κατακτηταὶ δὲ ἦσαν καὶ
οἱ μέχρι τοῦ Σουλτάν Σου-
εῖμάν ἀπογόνου τοῦ Σουλ-
τάνου (1322).

Ἀλλὰ τὴν ὑποδουλώσιν
τῆς Ἑλλάδος ἐπεχείρη-
σαν πρῶτον οἱ Πέρσαι βασι-
λεῖς τῶ 493 καὶ 480 π.Χ.
ἀποτυγχόντες. (Μιχαήλ—
Σαλαμης) καὶ οἱ Ρωμαῖοι,
οἵτινες τῶ 146 π.Χ. καίτοι
δεκαπλάσιον ἀντιπάλον κατέ-
στρεψαν τὴν Καρρινίαν καὶ
τῶ 30 π.Χ. κατέστησαν αὐ-
τὴν ρωμαϊκὴν Ἐπαρχίαν,
ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀχαΐα. (146)

Μετὰ τὴν μεταφύραν τῆς
ἐδρας τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κρά-
τους ἀπὸ τῆς Ρώμης εἰς τὸ
Βυζάντιον τῶ 323 ὑπὸ
Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου,
ἡ Ρωμαϊκοκρατία, ἡ κυρι-
λεκτικώτερον ἡ Λατινικρα-
τία διήρκεσεν ἐν τῷ Βυζαν-
τινῷ Κράτει μέχρι τῆς Αὐ-
τοκρατορίας Ἀνιστατίου
τοῦ Β' (715-716) ὅτε με-
τεβλήθη εἰς καθαρὸν Ἑλλη-
νικὸν Κράτος.

Ἦν οὕτω σχηματισθεῖσαν
νέαν Ἑλλάδα ἐπεβουλεύον-
το, εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐδράσεως
τῆς πᾶντα τὰ περὶ αὐτῆς ἔ-
θνης ἀπὸ ἀνταλῶν οἱ Πέρ-
σαι καὶ ὀρθότερον οἱ Τούρ-
κοι (1281) ἀπὸ νότου οἱ
Ἀραβες, ἀπὸ δυσμῶν
οἱ ὑπὸ τὸ πριεκτικὸν
ὄνομα Φράγκοι Εὐρω-
παῖοι καὶ ἀπὸ βορρᾶ διὰ
διάφορα ἄρβυρα φύλα Οὐ-

ροι Γότθοι, Σαρρογότθοι,
Ἀθάρες καὶ ἰδίως οἱ ἄ-
πὸ τοῦ Βόλγα κατελθόντες
εἰς τὴν ἐλληνικὴν χερσόνη-
τον Βουλγάροι, ὑπὸ τὸν δι-
αίεκα τῶν Ἀσπαρούχ, δι-
κνυτες τὸν Δούναβιν τῶ
680.

Ἀλλ' ἐκεῖνοι, οἵτινες κα-
τέφερον τὰ μεγαλύνε-
ται πλῆγμα ἐναντίον τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ τοῦτοῦ Βυζαντινοῦ
Κράτους ὥστε νὰ διευκολυν-
θῇ ἡ πτώσις τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως εἰς τοὺς Τούρ-
κοις, ἦσαν οἱ Ἀραβες ἀρχι-
κὼς καὶ τελευταῖος οἱ Βουλ-
γάροι καὶ οἱ Γαλλογενετοὶ
ληστοπειρηταί, οἱ λεγομέ-
νοι Σαρροφόροι, οἵτινες
πρῶτον κατέκτησαν τὴν Κων-
σταντινουπόλιν τῶ 1204 καὶ
ἐκράτησαν τὸ ἑλλη-
νικὸν Κράτος τοῦ Βυζαντι-
νου, πλὴν τῆς ἡπείρου καὶ
τῆς ὑπὸ τῶν ἡπειρωτῶν ἁ-
πελευθερωθείσης Μικεδο-
νίας, ἀρχηγούμενων ὑπὸ τοῦ
Δεσπότη Φεοδῶρου, μέχρι
τοῦ 1261, ἐξωθέντες ὑπὸ
τοῦ Μιχαήλ Παλαιολόγου.

Ἦν μακροχρόνι ὑπαρξίς
τοῦ ἐλληνικοῦ τοῦτοῦ Βυζαν-
τινοῦ Κράτους διήρκεσε με-
χοι τῆς 29 Μαρτίου 1453,
ὅτε Μωάμεθ ὁ Β' ὀρμηθεὶς
ἐκ τῆς μεχοι τότε, τουργι-
κῆς ἡρωτεοσύνης Ἀδρια-
νουπόλεως ἄγων 300 χιλιά-
δας μαχητῶν μετὰ τρέμηνον
σχεδὸν πᾶν τοῦτον καταλάβε-
τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ὑ-
περκαπιζομένην μόλις ὑπὸ
10 χιλιάδων Ἑλλήνων καὶ
3 χιλιάδων Γενουατῶν!

Ὁ μεγαλύνετος σύμμα-
χος καὶ συντελεστής τῆς ὑπο-
δουλώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ
εἰς τοὺς Τούρκους ὑπῆρξε
τὸ Σχίσμα τῆς μίαις Ἐκκλη-
σίας τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὅποι-
ον ἀρξάμενον μὲν κυρίως τῶ
680 ὅτε τότε Πάπας Νικόλα-
ος Α' ἀφώρισε τὸν Πάτριάρ-
χην τῆς Κωνσταντινουπόλε-
ως Φώτιον, συντελεσθὲν δὲ
ἐπὶ Πάτριάρχην Μιχαήλ
τοῦ Κουρουλκίου τῶ 1053
ἀφορσθέντος ὑπὸ τοῦ Λεόν-
τος Θ' τὸ ὅποιον Σχίσμα
διήρκεσε τὸν Χριστιανικὸν
Κόσμον, τὸν τε Ἑλληνικὸν
καὶ Λατινικὸν, εἰς δύο ἀλλη-
λομαχόμενα στρατόπεδα.
Καὶ εἴναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἔ-
νας μεγαλόνους Πάπας ὁ Νι-
κόλαος Ε' ἐπεχείρησεν εὐθὺς
μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Κων-
σταντινουπόλεως (1453)
νὰ σχηματίσῃ Σαρροφόρι-

αν πρὸς ἐκδίωξιν τῶν Τούρ-
κων ἐξ Εὐρώπης, ἀλλ' ἀπέτυ-
χε, διότι εἶχε νὰ κάμῃ μὲ
μικρόνους χριστιανούς Βα-
σιλεῖς.

Ὁ τελευταῖος πρόμαχος
τοῦ ἐλληνορθόδοξου Χριστι-
ανισμοῦ καὶ τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως ὁ ἡρωϊκὸς καὶ
τελευταῖος Βυζαντινὸς Αὐτο-
κράτωρ ὑπῆρξε Κωνσταντῖ-
νος ὁ Παλαιολόγος, ὁ ἐ-
πικληθεὶς «Μαρομάρμε-
νος Βασιλεὺς» ὁ ὅποιος,
πεπῶν ἐνδοξῶς, μᾶς ἐκλή-
ροδοτήσε μετὰ τὸ αἶμα τοῦ
τὴν ἀνδρείαν τοῦ καὶ τὴν φι-
λοπατριάν τοῦ καὶ τὴν ἰεράν
ἐλπίδα τῆς ἀταξίας τοῦ
νεκρωθέντος ἡδὴ ἐλληνικοῦ
Γένους.

Καὶ ἰδοὺ, ἀπὸ τῆς ἐπαύρι-
ον τῆς ἀποφράδος ἐκείνης ἡ
μέρας τῆς 29 Μαρτίου 1453
ὁλόκληρος ὁ δουλεύων Ἑλ-
ληνισμός, γέροντες καὶ νέοι
ἄνδρες καὶ γυναῖκες, κληρο-
κοί καὶ λαῖκοι τῆς Ἡρώς
καὶ τῆς Φαλασσης, ἐργαζό-
μενοι κυρίως μὲν ὡς γχο-
ζιμπισιᾶδες, φανεροὶ δὲ ὡς
αροματωτοὶ καὶ Κλέφτες ἐν
τῇ Ἡρώ ὡς λεσμπέσηδες (πει-
ραταὶ) δετῆθ' ὡς ἡσσηπὶ 36^η
(1453-1821) ὅλα ἔτη ὁ-
λοι ὡς εἰς ἄνθρωπος.

— «Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν
πίστιν τὴν ἁγίαν.

«Γιὰ τῆς Πατρίδας τὴν
Ἐλευθερίαν» μέχρι τῆς ἡ-
μέρας καθ' ἣν ὁ Μητροπολί-
της πλῆκων Πάτρων Γεοργ-
νὸς ἀνύψωσε τὸ ἱερόν Λαβ-
ρον τῆς Ἐλευθερίας ἐν τῇ
Μονῇ τῆς Ἀγίας Λαύρας τῇ
25^ῃ Μαρτίου 1821!

Ζητῶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθ-
νος!

Αἰώνια τοῦ ἡ Μνήμη τῶν
ὑπὲρ τῆς ἐλληνικῆς Ἐλευθε-
ρίας ἡγωνισμένων πατέρων
μας!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

= ΚΑΙ =

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Κατὰ τὰς τελευταίας ἀποφάσεις
τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς
ἡσυχολήθη μετὰ τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς
εὐκολιών εἰς τοὺς φορολογουμένους,
ἀπεφασθῇ ὅπως γίνουιν εὐκολίαι
διὰ τοὺς καθυστερομένους φόρους
καθαρὰς προσόδου, ἐγγείου παραγω-
γῆς κτλ.

Εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνή-
σεως ἐδημοσιεύθη τὸ Ν. Διάταγμα
περὶ τοῦ «φόρου ἐπιτηδεύματος».

Τὸ διάταγμα ἔχει ὡς ἐξῆς:
Κατ' αὐτὸ ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ ἔτος

1929 — 30 μειοῦται ἡ ἰσχύουσα φο-
ρολογικὴ κλίμαξ κατὰ 20 0/0.

Κατὰ συνέπειαν, οἱ ἐπιτηδευματί-
αι θὰ πληρώσουν ὡς φόρον κατὰ τὸ
προσέχες ἔτος τὰ κάτωθι ποσά, εἰς
τὰ ὅποια συμπεριλαμβάνονται καὶ
40 0/0 ἐκ προσθέτων φόρων (ἀναγ-
καστικοῦ καὶ δημοτικοῦ).

Κλάσις 1 δρ. 120, κλάσις 2
δρ. 240, κλάσις 3 δρ. 360, κλάσις 4
δρ. 720, κλάσις 5 δρ. 1080, κλάσις 6
δρ. 2160, κλάσις 7 δρ. 3240, κλά-
σις 8 δρ. 4320, κλάσις 9 δρ. 5400
κλάσις 10 δρ. 6480, κλάσις 11
δρ. 7884, κλάσις 12 δρ. 8064, κλάσις
13 δρ. 9072, κλάσις 14 δρ. 10080,
κλάσις 15 δρ. 12000, κλάσις 16
δρ. 12880, κλάσις 17 δρ. 14560, κλά-
σις 19 δρ. 16240, κλάσις 20 δρ.
18600, κλάσις 21 δρ. 21280 καὶ κλά-
σις 22 δρ. 29960.

Τὰ διὰ τὸν συνθετικὸν φόρον λαμ-
σανόμενα ἀντίστοιχα ποσά τῆς καθα-
ρᾶς προσόδου παραμένουν ἀμετάβλη-
τα.

Ἡ ἀνωτέρω μείωσις δὲν χωρεῖ
διὰ τοὺς φορολογουμένους, οἵτινες
μέχρι τέλους 1929 δὲν ἤθελον ἐκπλη-
ρῶσαι τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώ-
σεις τοῦ φόρου ἐπὶ ἐπιτηδεύματος τῆς
τριετίας 1926 — 1929.

Μετεφέρθησαν τὴν παρελθούσαν
Παρασκευὴν εἰς Κέρκυραν οἱ ἀκό-
λουθοι κατηγορούμενοι διὰ τὴν λη-
στείαν τῆς Πέτρας: Ἰω. Ντισίδης
Ν. Σταμάτης, Β. Τσιόγας, Μιλτ.
Παπαϊωάννου, Σπύρος Κουκουνοῦ-
ρης, Χρ. Παπαθανασίου, Β. Κολο-
βός, Κώστας Ρέντζος Β. Βασιλει-
άδης καὶ Ἀλέξαν. Κολιός.

Συνελήφθη τὴν παρελθούσαν
Πέμπτην ὁ ἐκ τῆς ποιμνιοτρό-
φου οἰκοσδέκῃς, κατηγορούμενος
διὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ ἐν Ζίτση
δικηγόρου κ. Ἐλευθ. Γύρα.

Ἦν τοῦ χωρίου Σούλι τοῦ Χρη-
στοβάσιλη χήρα Τούλα Παν. Ζώη,
παραλαβούσα τὴν νύμφην τῆς Ἐλέ-
νης μετέβη νύκτωρ εἰς τὴν ἐν Κρε-
τσουνίστη σιάνην τοῦ ἐκ τοῦ Κακοῦ
γιοδικεῖον παραπεμφθέντος καὶ φυ-
λακισμένου φίλου τῆς Τάσιου Καλὸ
γερον καὶ ἤρπασε ἕνα τραγὶ, τὸ ὅποι-
ον καὶ ἔσφαξεν, ἀλλ' ὁ Ἀστυνομι-
κὸς Σταθμάρχης Κρετσουνίστης, εἰς
ὃν κατηγγέλθη ἡ πράξις αὕτη ἀνεκά-
λυψε τὸ σφάλμα, συνέλαβε τὴν Ζωὴν
κλέπτριαν καὶ τὴν ἀπέστειλεν εἰς τὸν
Εἰσαγγελεᾶ, ὅστις τὴν ἀπέπεσε μὲν,
καθὸ γυναῖκα, τὴν παρέπεμψεν ὁμῶς
εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον, ὅπου δὲν
θὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τῆς φυλακῆς.

Εἰς ἀκολοῦθεῖ ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ ἡ
ἐξέλεξις τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμί-
ου τοῦ Δήμου κ. Φ. Ντάφλου ὑπὸ
τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γενι-
κῆς Διοικήσεως Ἡπείρου κ. Δελνί-
κου, καὶ θὰ διαρκέσῃ καὶ καθ' ὅλην

¶ Ερέομεν εἰς γνώσιν τῆς ἀ-
ξιοτέμου πελατείας μας ὅτι
ἐγκατεστάθημεν ἤδη ὁρίστως,
καὶ μετὰ τῆς ἀνοικοδομή-
σεως τοῦ καέντος Κἀταστήμα-
τός μας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς αὐ-
τῆς Οὐροῦ Αδερωφ 440 πον-
μέτροι τοῦδε τοῦ Κἀτάστημα-
των Παπτομηχανῶν Σίγγερον.
ἥτοι ἐνθα συνεκεντρώσαμεν ὡς
λὰ ἀνεξιρήτως τὰ εἵδη, ἀπα-
νακί πρότερον εἴχομεν, καὶ
συνεπέως δυνάμεθα πλέον ὡς
ἐκανοποιήσωμεν πληρῶς
τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πολυπλη-
θοῦς πελατείας μας, ὧς καὶ
πρότερον.